

HLAS SV. CYRILA A METODA

VELIKONOCE 1993

20. března uplynulo 600 let od mučednické smrti svatého Jana Nepomuckého, jednoho z předních patronů naší země. Skláníme se s úctou před památkou tohoto mučedníka za nezadatelná práva církve a jako naši předkové voláme:

Svatý Jene Nepomucký, oroduj za nás!

VROUCNĚ VZÝVÁN BUDIŽ, SVATÝ JENE!

K šestistému výročí mučednické smrti svatého Jana Nepomuckého.

Svatý Jan Nepomucký ... Jeden z neznámějších našich krajanů. Jeho sochy najdete nejen v naší vlasti, ale i všude po celé střední Evropě a dokonce i na jiných kontinentech, v obou Amerikách i v Austrálii. Tam všude ho uctívají jako mlčenlivého strážce zpovědního tajemství a jeho ochraně svěřují své mosty a břehy. Zatímco my, jeho krajané? Co se tak asi vybaví průměrnému Čechovi, uslyší-li jeho jméno? Nejmladší generaci bude asi zcela lhostejný. A u starších se začnou probouzet protikladné emoce, vyvolané neužitečnými spory, které se občas i dnes snaží někdo rozdmýchat. Spory, postavenými na téžích, kterým už moderní výzkum vzal jakoukoli solidní základnu.

Dnes je totiž mimo jakoukoli pochybnost dokázáno, že katolická církev prohlásila za svatého mučedníka, jehož tělo se nacházelo a stále nachází v pražské svatovítské katedrále a nad nímž v době svatořečení byla deska se jménem Jan z Pomuku. Že to byl generální vikář velkého pražského arcibiskupa Jana z Jenštejna, který pak sam zemřel ve vyhnanství a je pohřben v Římě. Že převzal tento těžký úřad s vědomím nebezpečí, kterému se vydává, vždyť jeden z jeho předchůdců před touto odpovědností doslova utekl. Že byl mučen samým králem Václavem IV. - co se asi od něho ten král chtěl dovědět? - a že jeho zřejmě už mrtvé tělo bylo vhozeno do Vltavy. Že to byl prostý český lid, který v něm hned od počátku - tedy ještě dávno před založením jezuitského řádu - uctíval nebeského ochránce a že i jeho svatořečení proběhlo právě díky této jeho úctě v českých vlastech. A že se jezuité, o kterých se v této souvislosti tolik mluví, ujali šíření jeho kultu teprve po kanonizaci, slavené ovšem se vši pompou tehdy vládnoucího baroka.

Svatý Jan z Pomuku však není nezajímavý ani pro nás, pro naši dobu. Jako vynikající právník získává totiž našemu národu dobré jméno v tehdejší Evropě. Právníká fakulta v Padově, kde studoval, byla v jeho době nejslavnější školou práva v západním světě a být zvolen za jejího rektora pro zaalpské studenty byla jistě pocta, kterou si bylo možno získat jen opravdovou odborností. Poslední studie nově osvětlily duchovní hloubku Janova arcibiskupa Jana z Jenštejna. Stát se generálním vikářem, tedy nejbližším spolupracovníkem tak velkého a vzdělaného muže, svědčí rovněž o kvalitách kněze, který byl pro tento úřad vybrán. My, kteří jsme prožili léta totality, jsme schopni ocenit nakonec i Janův odpor proti počínání krále Václava IV., který totalitní tendence nepochybně projevoval. Janův cit pro právo a spravedlnost se nemohl smířit s královým prosazováním vlastní vůle, která byla v rozporu se stávajícím právním řádem, vybudovaným ještě Karlem IV. A Janova smrt? Nedávný průzkum jeho ostatků dokázal hrůzu mučení, které nijak nezaostávalo za výdobytky třídní spravedlnosti podle Stalinova receptu. Svým osudem by se svatý Jan Nepomucký hodil zcela dobře i do naší doby, do doby otce Toufara a Coufala i dalších mučedníků, jejichž paměť zůstává ještě stále živou.

Co nám tedy svatý Jan může říci, co si od něho můžeme vzít my v roce 1993? V první řadě jeho úctu k právu a spravedlnosti, které jsou, mimo jiné, právě tématem letošního roku duchovní obnovy našeho národa; jak nám jí předložil otec kardinál František Tomášek. Co jsme se natoužili během těch desetiletí bezpráví a totality po spravedlivém právním řádu. Ten je stanoven spravedlivými zákony, ale jeho uplatnění a zajištění závisí od každého občana, od každého z nás. Od naší úcty k Bohu a k hlasu našeho svědomí, od naší ochoty obětovat něco z vlastního sobectví, angažovat se pro dobro celku. V tom nám může být obráncem spravedlnosti Jan z Čech, jak je podepsán ve své funkci padovského rektora, vzorem i přímluvcem.

Svatý Jan, s prstem na rtech, nás však také vybízí, abychom měli úctu ke slovu a k pravdě, abychom byli vůči sobě i vůči ostatním ryzí a upřímní. Jeho mučednická smrt, dokonaná svržením do vln Vltavy, nás učí, že jsou hodnoty, za které stojí obětovat i vlastní život, že zbabělá chytráckost nepřináší nikdy člověku pravé štěstí. "Blaze vám, když vás budou tupit a pronásledovat a lživě mluvit proti vám všechno zlé kvůli mně", říká Pán Ježíš. "Radujte se a jásejte, protože máte hojnou odměnu v nebesích" (Mt.5,11-12). Na svatém Janu se toto Kristovo slovo o tupení naplnilo i po smrti, právě proto však se stal i ochráncem dobrého jména.

Budeme-li tedy v příštích dnech slavit šestisté výročí jeho smrti, přimkněme se pevněji k dobrým tradicím našeho národa, jak je právě svatý Jan zosobňuje. Abychom se dovedli i v cizině prokázat jako lidé poctiví a hodní důvěry. Abychom si uchovali pevnou páteř. Abychom si vážili práva a spravedlnosti a jednali dle

Michelangelo Unterberger (1750):
Svatý Jan Nepomucký při uctívání svatého kříže

KRTEM SVATÝM BYLI DO CÍRKVE BOŽÍ PŘIJATI

Vivian Lisa Koydl, Nicolas Michael Beneš, Margareta Jana Cvešperová, Sylvie a Martin Zavadovi (současně přistoupili poprvé ke svatému přijímání a přijali svátost biřmování) v Mnichově

Barbara Gaťařík v Norimberku

ABYS V NÁS MILOST KRŤU SVATÉHO ZACHOVAL - PROSÍME TĚ, VYSLYŠ NÁS!

SVÁTOSTÍ MANŽELSTVÍ SVÉ ŽIVOTY SPOJILI

Alena Beneš a Harald Hardenberg v Mnichově

Po 25 letech manželství obnovili svůj slib manželé Miroslava a Josef Tomsovi v Norimberku

ABYS TYTO MANŽELE V LÁSCE A SVORNOSTI ZACHOVAL - PROSÍME TĚ, VYSLYŠ NÁS!

NA VĚČNOST NÁS PŘEDEŠLI

Jarmila Koutecká, dlouholetá spolupracovnice české delegatury v Mnichově, Jaroslava Kurt Langanke v Mnichově, Prof.Dr.Vojtěch Bucko, bývalý duchovní správce pro Slováky v Mnichově, Dr.Pavel Zvolánek v Neumarktu, pí.Ludmila Jacko-Paille, bývalá spolupracovnice RFE, v USA.

ABYS NÁM SHLEDÁNÍ S NAŠIMI ZESNULÝMI DOPŘÁL-PROSÍME TĚ,VYSLYŠ NÁS!

BLAHOPŘEJEME

Otci Dr.Františku Kružíkovi, dlouholetému faráři v Hattenhofen v mnichovské arcidiecézi, ke jmenování monsignorem, k 10.výročí biskupského svěcení (6.1.1983) Otci biskupu Jaroslavu Škarvadovi, generálnímu vikáři pražské arcidiecéze. Současně blahopřejeme ke zvolení proboštem svatovítské kapituly.

ke 45.výročí kněžského svěcení Msgru.Josefu Hrbatovi v Obergurglu a P.Dr.Angelu Janu Staffovi v Hildesheimu, jemuž gratulujeme i k 70.narozeninám.

k 30.výročí kněžského svěcení prelátu Petru Esterkovi v USA

k 20.výročí kněžského svěcení Otci Janu Holasovi ve Frankfurtu

k 55.narozeninám pí.Janě Šrámové v Norimberku

ke 40.narozeninám Petru Bočkovi v Norimberku

ke 35.narozeninám P.Dr.Miroslavu Černému OSA, provinciálovi v Praze

k 30.narozeninám Marcelu Žižkovi a Martinu Hochmannovi v Norimberku.

Ke jmenování čestným občanem Langenenslingen Msgru.Jaroslavu Kubovcovi, který je tam a ve třech přilehlých místech již 40 let farářem.

A všem, o jejichž jubileu jsme se nedozvěděli.

ZUM STILLEN
GEDENKEN IM GEBET
AN FRAU

Jarmila Koutecký

* 15. 10. 1928

† 19. 1. 1993

Weinet nicht an meinem Grabe
Gonnet mir die ew.ige Ruh'
Denkt was ich gelitten habe
Eh'ich schloß die Augen zu.

S paní
Jarmilkou
Kouteckou se za
všechny přátele
rozloučili Otec
farář Bárta,
Msgr.Fořt a P.
Kopic.

R. i. P.

Návštěva sv.
Mikuláše ve
Frankfurtu a
nadílka v Norim-
berku.

Jan Čep: VELIKONOČNÍ

Rozsvítilo se opět jedno velikonoční ráno, zatím co nedaleko odtud, na nízkém holém pahorku, trčí ještě tři kříže. s kterých byla především snata mrtvá těla popravených. Nevíme, kam hodili ty dva krajní - toho, který se rouhal, a toho, který se v poslední chvíli kál. Když viseli tři hodiny, přivázání nebo přibití, nevíme jak - zjistili vojáci, kteří měli službu, že jenom prostřední je už mrtev; musili tedy zlomit vaz těm, které nazýváme lotry; aby se zajistil smrtí prostředního, který pronášel ještě na kříži podivná slova, probodl mu římský centurion srdce, z kterého vyšla krev a voda.

Kdo byl ten prostřední? Římští žoldnéři o něm nevěděli skoro nic; představitelé Izraele v něm viděli rouhače, ne-li blázna. Objevil se znenadání, syn nazaretského tesaře, jehož řemeslo sám provozoval až do třiceti let; táhl k sobě davy, před kterými říkal věci zároveň příliš jasné a příliš tajemné: Otec a já jsme jedno; až budu vyzvednut od země, potáhnu všechno k sobě; kdo neodpustí sedmdesátkrát sedmkrát - to je po každé - svému bližnímu - ani můj Otec mu neodpustí. Říkal, že je Mesiáš, kterého slíbil Hospodin Izraeli a kterého ohlašovali proroci, ale nechtěl se plést do věcí politických; říkal, že je Syn Boží - on, syn tesaře z Nazareta, a - že přišel na svět proto, aby spasil všechny lidi, aby je vysvobodil z dědictví prvotního hříchu, který uvalil smrt na lidské pokolení; aby jim otevřel cestu do věčnosti, a to svou vlastní tělesnou smrtí.

Není se co divit, že takové řeči pobuřovaly ty, kteří se pokládali za představitele národa vyvoleného; že zarážely občas i ty, kteří ho milovali, byli s ním v každodenním styku, cítili, že je v něm cosi tajemného, víc než lidského. I oni věřili většinou hlavně v jeho pozemské vítězství, a když ho viděli s pouty na rukou, a on se nebránil, ba rozkázal dokonce zastrčit meč do pochvy - rozprchlí se. Přední z nich opakoval dokonce třikrát před služkami a žoldnéři na dvoře veleknězově, že toho člověka nezná a uhodil se v prsa na znamení přísahy.

Do blízkosti kříže se odvážilo jenom několik žen, a z učedníků jeden jediný. Když zazněl poslední smrtelný výkřik ukřižovaného, zdálo se, že je konec všemu. Ale pak přišlo to velikonoční ráno, které se nám vrací každého roku, a jehož tajemná záře utkvěla navždycky ve světle i tmách našeho času.

Mnozí moderní atheisté popírají vůbec historickou existenci Kristovu. Ale i ti, kteří ji připouštějí, chtějí vidět v Ježíši Nazaretském jenom blouznivce a snílka, jednoho z mnohých, a nechtějí chápat poselství evangelíí jinak nežli jako jakousi morálku, byť velmi ušlechtilou. Zbývá vysvětlit skutečnost, že se víra v Krista ukřižovaného a zmrtvýchvstalého rozšířila na tolik zemí a staletí, že je živá dosud, že nabývá mnohde nové síly. Že odolává ideologické propagandě, posměchu a vězením. Jak si vysvětlit fakt, že těch několik ustrašených učedníků, kteří se rozutekli a zapírali, když jejich Pán přijal okovy zločince a dal se pověsit na potupný kříž - jak si vysvětlit, že měli potom odvahu kázat vzkříšení Kristovo na veřejných místech a položit životy za své poselství? Jak si vysvětlit víru tisíců a tisíců mučedníků, kteří šli na smrt s jistotou života věčného? Dá se to všechno vyložit jenom hloupostí, pověrrou, nakažlivostí mythu?

Je pravda, že když se křesťanství stalo, alespoň v Evropě náboženstvím jaksi oficiálním - je pravda, že jeho světští představitelé měli prostředky často velmi naléhavé, aby pomohli účinnosti pouhé víry. I když však připustíme, že mnozí ze středověkých křesťanů byli křesťany jenom na povrchu, jenom proto že je nesla duchovní a kulturní atmosféra celé doby, je jisté, že těžili přímo z myšlení a z úsilí některých, kteří promýšleli a prožívali svou víru až ke kořenům, a že těchto autentických křesťanů bylo patrně vždycky mnohem více, než nám chtějí namluvit. Svátý Augustin, Tomáš Akvinský, svátý Bernard, František z Assisi, Pascal a ostatní nebyli ani pokrytci ani hlupáci.

Atheistická propaganda je zaměřena hlavně takto: křesťané prý odkládají všecku spravedlnost až do života posmrtného. Na této zemi je prý křesťanská víra spojencem kapitalistických vykořisťovatelů.

Je nesnadné polemizovat s těmito učitelstvími nevědomci, kteří nečetli nikdy ani evangelium, ani žádného křesťanského filosofa, ba ani Marxe. Nechtějí vědět a rozumět, že křesťanská věčnost je přítomna už v tomto čase, že v něm má své kořeny, že jsou křesťané zavázáni svou vírou, aby usilovali o spravedlnost co největší už na této zemi, v tomto čase; že nesmějí odkládat všechno až na onen svět; že jejich osud na "onom světě" záleží na tom, jak se chovali na tomto světě.

Komunističtí atheističtí ideologové by chtěli obejít kříž a obstatat lidskému pokolení věčnost svými vlastními prostředky. Kolik křížů však byli nuceni nastavět, aby narysovali cestu k šťastné lidské budoucnosti, v kterou nikdo z nich nevěřil? Proč by zůstávali lidé ve vězeních, kdyby nemělo jejich utrpení jiný smysl nežli otevřít jinou šťastnější budoucnost, a to proti úmyslům jejich katů?

Jako víra tak i nevěra má svá tajemství. proč vzbuzuje křesťanské náboženství u mnoha lidí tolik nenávisti? Je pravda, že víra tolika křesťanů je tak nedůsledná, že se zdá, jako by všechny jejich zlé pudy a náklonnosti byly zůstaly na svém místě. Je také pravda, že mnozí ušlechtilí lidé říkají NE z intelektuální poctivosti, s kterou se k nerozpoznání mísí intelektuální pýcha. Odtud je však třeba učinit velký a nepochopitelný krok, aby se nenáviděli ti, kteří věří - a hlavně, aby se nenáviděl Ten, který vstal z hrobu dnešního slavného nedělního rána.

Naše velikonoce:

FRANKFURT	3.4., předvečer Květné neděle v 16.30, Kolpinghaus 9.4., Velký pátek, velkopáteční liturgie v 15 h. Kolpinghaus 10.4., Bílá sobota, Vzkříšení, 20 h. Kolpinghaus
MANNHEIM	4.4., Květná neděle, 16 h., Spitalkirche a tamtéž v 16 h. 12.4.
WIESBADEN	8.4., Zelený čtvrtek, 18 h., St.Andreas
HANAU	11.4., Hod Boží velikonoční, 16 h., kostel Mariá Namen
NORIMBERK	4.4., Květná neděle, 10 h. v hradní kapli, svěcení ratolestí, paši, 8.4., Zelený čtvrtek, 19 h. tamtéž, po bohoslužbách agape 9.4., Velký pátek, obřady v 15 h. tamtéž 11.4., Hod Boží velikonoční, obřady vzkříšení v 6 h. tamtéž, pak společná snídaně a v 10 h. mše sv.
ZIRNDORF	12.4., Pondělí velikonoční, 10 h. v táborové kapli
MNICHOV	4.4., Květná neděle, mše sv. s pašijemi a svěcením ratolestí, 10 h., sv.Štěpán 8.4., Zelený čtvrtek, 19 h., Kreuzkirche, po mši sv. agape ve farním sále 9.4., Velký pátek, liturgie v 17 h., sv.Štěpán 10.4., Bílá sobota, obřady vzkříšení v 21 h., Kreuzkirche 11.4., Hod Boží velikonoční, 10.10 h. sv.Štěpán a stejně i 12.4.

Data velikonočních bohoslužeb z ostatních krajských farností najdete ve farních věstnících.

RADOSTNÉ A POŽEHANÉ VELIKONOCE VÁM PŘEJÍ VAŠI KNĚŽÍ

toho ve svém okolí. Ale abychom také uměli čerpat ze zdroje síly, z kterého čerpal i kněz a mučedník svatý Jan: ze slova Božího, z eucharistie a ze styku s živým Bohem v osobní modlitbě.

+ Jaroslav Škarvada

Jaroslav Škarvada,
generální vikář a světitel biskup pražský

OSLAVY 600. VÝROČÍ MUČEDNICKÉ SMRTI SVATÉHO JANA NEPOMUCKÉHO (1393 - 1993)

(Pro vaši informaci uvádíme i oslavy, které se konaly už v březnu.)

- 20.3. v 10 h. - mše sv. ve svatovítské katedrále
v 15 h. - vernisáž výstavy, kterou pořádá vysehradská kapitula ve spolupráci se státním archivem v Lobkovickém paláci na Pražském hradě
v 17 h. - bohoslužba slova u hrobu sv. Jana
- 21.3. v 10 h. - mše sv. v Nepomuku za účasti našich biskupů v rámci národní pouti
ve 14h. - svatojánská akademie
- 14.5. ve 20h. - začátek pobožností v Nepomuku (noční vigilie)
- 15.5. v 10 h. - slavná poutní mše svatá za účasti paapežského legáta kardinála Joachima Meisnera a našich i zahraničních biskupů
ve 14h. - další pobožnosti v rámci poutě v Nepomuku
v 17 h. - nešpory u sv. Tomáše na Malé Straně v Praze, po nich průvod na Karlův most, pobožnost a koncert
- 16.5. v 10 h. - mše svatá ve svatovítské katedrále
v 15 h. - Loreta - hra na loretánské zvonky, průvod přes Pohořelec na Strahov se zastavením u socha sv. Jana
v 16 h. - vernisáž výstavy, kterou pořádá bavorské a české Národní muzeum pod záštitou MK ČR ve strahovském klášteře
v 18 h. - mše svatá na Strahově (bude provedena Caldarova Missa sanctificationis sancti Joannis Nepomuceni)

Krom toho se v květnu až do začátku června konají poutě do Nepomuku, jako poutě kněží, poutě řeholníků a řeholnic, poutě skautek a skautů a poutě ministrantů a dětí.

Diecéze České Budějovice, do níž Nepomuk patří, pořádá také soutěž pod názvem: Holka, kluk - směr Nepomuk.

Kostel sv. Jana Nepomuckého v Nepomuku
Oltář v tomto kostele stojí snad na místě, kde se sv. Jan narodil, jak říká tříjazyčný nápis

Paul Claudel: Svatý Jan Nepomucký mučedník

Jaké světlo se třese tamhle pod starým mlýnem?
- Hodili tam do řeky tělo Jana Svěhlavého. -
Májová noc je prozářena libezným měsícem.
Pět hvězd na samé hladině označuje místo, kde zůstal.
Uvázl na kůlu a proud jím sem tam pohazuje;
nechtěl prozradit tyranovi,
co mu řekla v zpovědnici žena.
Paže rozpjaté, zachycen kněžskou rochetou,
leží naznak, a všecek zářící v prudké vodě.
Veliké pomalé mraky plují po nádherném nebi.
Všechno se svěříje noci a všechno věří v léto.
Jsme uprostřed května! Trochu výš, v sadě mlynářově,
svítí mladý štěp, všecek bílý v měsíčním svitu.
Hlasy v židovské čtvrti zmlkají jeden za druhým.
Ještě zazpívá kdesi žena a potom ztichne.
Spáček slyší daleko na mostě svého psa, který pláče.
Jak je celý svět dalek v této chvíli!
Pokoj konečně zvítězil nad životem!
Mohutnější než kdysi zvon Zikmund
mísí se podivná hvězda noci s vodou, která hučí.
Na kterých vlnách ztroskotala - na nebi nebo opět na řece?
Řekl bys, že se do hukotu vod mísí slova slovanská,
jako když žena šeptá a vzlyká tiše.
Střecha na střeše, zeď na zdi vrství se okolo jeho město,
až ke královskému hradu, až k obzoru;
nad sebou vidí nesmírné chodby trojího Nebe,
hmotu strávenou formou
a zcela nahoře, v náručí Věčného Otce, Střed všeho,
nesmírný a sotva viditelný: Ježíš Kristus.

NĚMECKO-NAŠE FARNOST

P.Pavel Knespl, 4530 Ibbenbüren, An der Mauritiuskirche 3, T.05451/4140
P.Dr.Josef Stojaspal, 4650 Gelsenkirchen, Stolzeinstr. 3a, T.0209/205162
P.Max Kandler, 5 Köln 1, Postf.290201, T.0221/316355
P.Jan Holas, 6 Frankfurt/M., Oskar-Sommer-Str.15-17, T.069/637508
P.Dr.Alois Krchňák, 6309 Rockenberg 2-Oppershofen, Tannenbergerstr.39
P.Dr.Libor Koval, 78 Freiburg/Brsg., Habsburgerstr.120, T.0761/273903
Msgr.Jaroslav Kubovec, 7945 Langenenslingen 1, T.07376/308

Stuttgart- zatím neobsazen. V případě potřeby pí Emilie Schletterová, T.0711/623031

P.Jan Bárta, 8000 München 5, Klenzestr.66, T.089/2016793;
Sál Velehradu, Kreuzstr.16, T.089/2603331;
doma: 089/5501475

P.Václav Sedláček OSAE, 8372 Zwiesel, Postf.1152, T.09922/1040
Prelát Pavel Kučera, delegát, 8502 Zirndorf, Postf.1310, T.0911/606301;
Velehrad, 8500 Nürnberg, Zufuhrstr.8, T.0911/268684

P.Jiří Pavelka, 8801 Aurach, Pfarrgasse 8, T.09804/233
P. Josef Malár, 8881 Bachhagel, Kirchplatz 6, T.09077/264
P.Jiří Kopic S.D.B., Velehrad, I-39030 St.Martin in Gsies/BZ,
T.0039474/978425

Dipl.Ing.Jan Kaplan, stálý jáhen, 8067 Petershausen, Akazienweg 2

FRANKFURT - 20.11. vykonal v naší farnosti visitaci biskup Pieschl z Limburku spolu s Donem Giacometem Giacomelem, referentem pro cizojazyčné skupiny v limburské diecézi. Po mši svaté se uskutečnilo přátelské posezení s farníky.
5.12. se konala již tradiční duchovní obnova, kterou vedl delegát české duchovní správy v Německu prelát Pavel Kučera. V rámci středních programů přiblížili 16.12. manželé MUDr.Vydrová a Ing.Vydra v zajímavé přednášce s diapositivy Mexiko a jeho kulturní poklady.

23.1. se naši krajané zúčastnili v Limburku oslav 80.narozenin P.Werenfrieda van Straaten.

KOLÍN - Otec Max Kandler vedl další Biblický večer ve frankfurtské farnosti.

NORIMBERK - 28.11. vedl prelát Kučera adventní duchovní obnovu.

Prelát Kučera se zúčastnil v lednu vikariátní schůze v Rokycanech na pozvání místního vikáře P.Josefa Žáka. Konference byla zahájena mši svatou, při níž prelát Kučera kázal. Po bohoslužbách byla beseda s farníky, při níž je mohl informovat o naší duchovní správě v cizině. Vikariátní schůzka byla věnována hlavně výměně pastoračních zkušeností.

MNICHOV - V sobotu 12.12. se konala v sále Velehradu adventní duchovní obnova, kterou vedl O.Bárta.

V neděli 31.1., kdy se v církvi slaví svátek sv.Jana Bosca, zakladatele Salesiánů, kázal při bohoslužbách u sv.Štěpána P.Jiří Kopic, který je členem tohoto řeholního společenství. Po bohoslužbách mu farníci blahopřáli k jeho nedávným 60. narozeninám.

O první postní neděli se u sv.Štěpána konal již tradiční Popelec umělců. Kázal Msgr.Fořt, zpívali pí.Roubalíková a pí. Bradová.

ELLWANGEN - Ve dnech 19. až 21.února se již po třinácté konalo duchovní setkání v exercičním domě na Schönenbergu v Ellwangen. Sešlo se na 54 účastníků, vedl prelát Pavel Kučera.

ŘÍM - 25.a 26.11. se konala v Římě pracovní schůzka "Českého náboženského střediska Velehrad", již se zúčastnili i duchovní správci z Německa v čele s delegátem prelátem Kučerou. Schůzce předsedal O.biskup Jaroslav Škarvada.

DĚKUJEME ZA VÁNOČNÍ PŘÍSPĚVKY PRO SOCIÁLNÍ A CHARITATIVNÍ SLUŽBU!

Na obr.: Nahoře duchovní obnova v Ellwangen, dole duch.obnova (vlevo) a biblický večer (vpravo) ve Frankfurtu

